

Sukumanni 2020

Kasper Gröhnin sukuseuran jäsenviesti
Heinäkuu 2020

Arvoisat Kasper Gröhnin sukuseura ry:n jäsenet!

Sukuseuramme perustamisesta tulee kuluneeksi 30 vuotta 29.7.2020. Kiteen seurakuntatalolla **SOPIMUSKIRJAN** allekirjoittivat tuona päivänä Sirkka Gröhn, Uno Gröhn, Elina Kortekangas, Jaakko Lamminsalo ja Mirja Pirhonen. Paikalla oli 92 suvun jäsentä.

Tänä vuonna sukujuhla ja vuosikokous pidetään Rääkkylässä 25.7.2020 klo 11.00 alkaen Haapasalmen seudun kylätalolla. Tarkemmin kokouksesta ja oheisohjelmasta on lehden sisäisivuilla. **Vuosikokous vahvistaa vuosien 2020-2021 jäsenmaksun, jonka maksusta lähetämme ohjeen jäsentiedotteessa myöhemmin syksyllä.**

Turkuun ja Ahvenanmaalle tehty sukumatka kesäkuussa 2019 toteutui hyvin Pohjolan Matkan kanssa yhteistyössä. Matkanjohtajana toimi sukuseuramme jäsen Jorma Gröhn. Jorman laatima matkakertomus julkaistaan tässä Sukumannissa. Voitte jo miettiä ehdotuksia seuraavista sukumatkakohteista kokouksen käsiteltäväksi!

Hallitus haastaa jäseniä keräämään läheistensä evakko- ym. kokemuksia sota-ajoilta ja elämästä yleensä menneiltä vuosikymmeniltä. Jäsenet voivat lähettää hallituksen jäsenille myös läheistensä henkilökuvia joko sähköisesti tai paperiversiona. Julkaisemme niitä Sukumanni -lehdessä ja kotisivuillamme.

KAMPANJA! Keski-Karjalan Gröhnit -sukukirjastamme saatiin 3. painos marraskuussa 2017. Kirjaa on saatavilla hallituksen jäseniltä ja vuosikokouksessa. Kirjan saa kampanjahintaan **50 euroa/kpl** (+ mahdolliset postituskulut).

Sukutapahtumista voitte edelleen ilmoittaa tiedot hallituksen jäsenille. Tietojen antaja on vastuussa tietojen julkaisuluvasta. Sukuseuran hallituksen päätökseen perustuen julkaisemme sukutapahtumatietoja vain jäsenille postitettavassa lehdessä, emme kotisivuillamme olevissa Sukumanneissa tietosuojaan vuoksi.

Jotta saisimme jäsenrekisterimme tiedot pysymään ajan tasalla, toivomme jäsenten ilmoittavan osoitteensa jäsenmaksua maksaessaan tai muulloin osoitteen muuttuessa. Edelleen pyydämme teitä ilmoittamaan sähköpostiosoitteenne ja tiedon, haluatteko jatkossa sukuseuran postia sähköisesti, etlette ole sitä jo ilmoittaneet.

Tiedot voi ilmoittaa sihteeri Merja Immoselle, merja.immonen@gmail.com tai puheenjohtaja Riitta Väistölle, rvaisto@gmail.com
Sukuseurallamme on kotisivut www.kasper-grohnsukuseura.fi ja oma facebook -ryhmä/ Kasper Gröhnin sukuseura ry.

Hyvää kesää teille ja tervetuloa kesän sukutapahtumaan! Sukutapaamisessamme noudatamme pandemiaan liittyviä ohjeita taudin leviämisen ehkäisemiseksi.

Yhteistyöterveisin
Hallituksen puolesta

Riitta Väistö, puheenjohtaja

KUTSU

30-VUOTISJUHLA JA VUOSIKOKOUS 25.7.2020

Haapasalmen seudun kylätalolla

Pantii 55, 82335 RASIVAARA

OHJELMA:

Lounas klo 11-12

Karjalainen pitopöytä, omavastuu 20 euroa/hlö

Karjalanpaisti

Perunat

Porkkana- ja lanttulaatikko

Piirakat ja munavoi

Lämminsavulohi

Graavilohi

Vihersalaatti

Sienisalaatti

Pastasalaatti

Juomat: kotikalja, mehu, maito, piimä

Musiikkiesitys

Vuosikokous klo 12-

Käsitellään sääntömääräiset asiat

Mansikkakakku ja kahvi/tee

Kokouksen jälkeinen ohjelma:

Tutustumiskäynti Makkosen tilalla ja Halosen puutarhalla

Kylätalolla mahdollisuus saunoa

Seurustelua

Iltapalaa

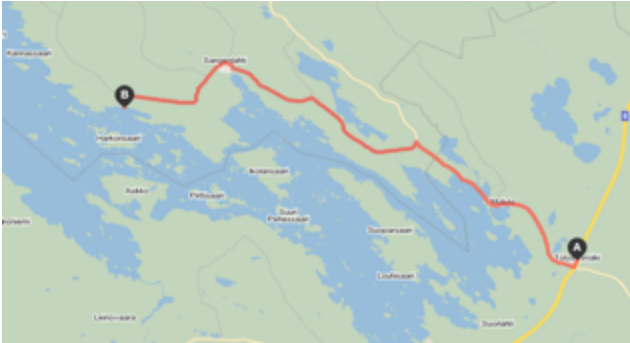
Yöpymismahdollisuus, varaukset suoraan Urho Makkonen, puh. 050 560 5210

Kylätalon esittely: Haapasalmen kylätalo sijaitsee kauniilla paikalla Oriveden rannalla Puhokseen menevän syväväylän varrella. Pantiiseen rakennettiin Hypönniemestä siirretty kunnan omistama Kinnusen tilan hirsitalo 1997. Tuolloin rakennettiin myös erillinen saunarakennus ja vähän myöhemmin puu- ja tarvikevarasto. Leader-hankkeen turvin remontoitu kylätalo palvelee entistä paremmin alueen asukkaita ja tilojen vuokraajia virkistys- ja juhlaikäytössä. Talon yläkertaan on remontoitu kaksi makuuhuonetta ja avoin aulatila. Nukkumapaikkoja on talossa noin kymmenelle hengelle. Lisävuoteilla on mahdollisuus yöpymiseen isommallekin porukalle. Kesäkäyttöön tarkoitettut aitat valmistuivat kesän ja syksyn 2017 aikana. Alakerrassa on tilaa maksimissaan noin 100 ruokailijalle. Kesällä voi laittaa lisäpaikkoja lasikuistille. Alakerrassa on myös kaksi wc:tä, sauna, pesutilat, pukuhuone ja tilava valokatekuisti.

ILMOITTAUTUMINEN osallistumisesta ruokailuun ja illan viettoon sukuseuran hallituksen

jäsenille 17.7.2020 mennessä. Muista ilmoittaa mahdolliset erikoisruokavaliot!
Noudatamme sukutapaamisessa koronapandemiaohjeistuksia!
TERVETULOA!

REITTIOHJEET:

A: Tolosenmäki, Kitee B: Pantii 55, Rääkkylä
Matkan pituus: 26.4km Arvioitu matka-aika: 28.0min

1. **Rääkkyläntie (482)** ja jatka 9.8km (Arvioitu aika 10.0min)
2. Käänny **vasemmalle** tielle **Jaamantie (15567)** ja jatka 5.9km (Arvioitu aika 6.0min)
3. Käänny **vasemmalle** tielle **Sangenlahdentie (15565)** ja jatka 4.0km (Arvioitu aika 4.0min)
4. Kaarra **loivasti oikeaan** tietä **Sangenlahdentie (15565)** ja jatka 430m (Arvioitu aika 1.0min)
5. Käänny **vasemmalle** tielle **Haapasalmentie (15561)** ja jatka 5.4km (Arvioitu aika 6.0min)
6. Käänny **vasemmalle** tielle **Pantii** ja jatka 560m (Arvioitu aika 1.0min)
7. Käänny **loivasti vasempaan** ja jatka 60m
8. Saavut perille

Olen **Jouko Nuutinen**. Kuulun ”Honkahuhan Ryöneihin”. Isäni oli Eemil Nuutinen (sukukirjan taulu 2460).

Sukuseuran nettisivuilta löytyy Veijo Hurskaisen kirjoittama kuvaus isäni osallistumisesta sodan jälkeen asekatkentaan otsikolla: **”Ettemme olisi kuin lampaat ...”** Arvo ”Poika” Tuominen, vakauksellinen kommunisti, todistaa kirjoissaan ja TV-ohjelmassa, että asekatkenta pelasti Suomen.

Enoni Paavo A. Kairinen on kirjoittanut kirjan: ”Marttisen miehet” Suomesta itsensä lisäksi Amerikkaan paenneista operaation johtajauseereista. Yksi heistä oli kiteeläinen Antero Havola.

Isoäitini Ida Pirhonen – ”Talloselän lita” antoi vanhoilla päivillään SKS:lle haastattelut vanhoista talonpoikaistavoista ja elämästä. Sain kopion haastatteluista Veijolta.

Silmät kostuivat, kun kuulin haastattelut ensimmäisen kerran.

Vietämme Pirjon kanssa koko kesän täällä Ansoniemessä. Matkustamme paljon. Lukuun ottamatta Afganistania, olemme tutustuneet mm. Silkkitiehen Kiinasta Venetsiaan. Avovaimoni Pirjo Moilasen kanssa olemme kiertäneet ympäri maailmaa. Olemme olleet Pohjois-Amerikassa, Väli-Amerikassa, Etelä-Amerikka on kierretty, Afrikka on tullut tutuksi. Olen käynyt lähes kaikissa Arabimaissa. Olin kai ensimmäinen suomalainen, joka kävi Abu Dhabissa 1968.

Synnyin 25.3.1946 Talloselkä -nimiseen taloon Kiteellä Loukunvaarassa. Isäni oli silloin pienviljelijä. Äitini Anna-Liisa Nuutinen os. Kairinen oli opettaja. Vartuin Loukunvaarassa, kunnes menin kansakouluun Joutsenoon, jossa äitini oli jo opettajana. Kävin oppikoulun Joutsenossa. Kaikki kesät ja lomat olimme Loukunvaarassa. Säynejärven rannalla kesämökillä vietimme kesäisin niin paljon aikaa kuin mahdollista.

Musiikkiin sain innostuksen n. 11 vuoden ikäisenä. Kuuntelin jo silloin paljon jazzia. Rummut ostin itselleni 13-vuotiaana. Harjoittelin n. 2-3 tuntia joka päivä. Ensimmäinen keikkani oli Loukunvaarassa kesäiltana Burmannin talon ladossa, jossa opettaja Nikkonen soitti haitaria ja minä rumpuja. Kylän nuoriso tanssi. Seuraavat keikat soittelin Joutsenossa yhteiskoulun konventeissa. Muistuu mieleeni keikka, jossa pianoa soitti Junnu Vainio, bassossa oli Konnunsuon pappi Kuronen ja minä rummuissa.

Soittelin lähes ammattimaisesti vuosina 1964 - 1966 lokakuun 15 päivään asti, jolloin menin armeijaan Riihimäelle viestikomppaniaan. Siellä johdin Viestipojat -orkesteria koko armeijassa oloni ajan. Soittoaikoinani sain säestää lähes kaikkia 60 luvun levytähtiä Irwin, Katri Helena mm. Ensimmäinen Kiteeläinen yhtye oli The Rings. Soiteltiin muutama keikka Kiteellä. Seuraava bändini oli nimeltään Sam Jones Combo. Viimeinen orkesterini oli Osmo Lihavaisen yhtye, jossa soitin noin vuoden päivät.

Kuuluisin paikka, jossa olen päässyt soittamaan, oli New Orleansissa - maailman kuuluisa Preservation Hall - kesällä 1974 paikallisten muusikoitten kanssa. Paikka tunnetaan Jazzin Mekkana.

Viimeiset 10 vuotta soitin rumpuja Helsingissä Senior Society Jazz Bändissä.

1964-1965 syksystä kevääseen olin Kiteen Osuuskassassa. Kun sanoin itseni irti pankkityöstä, sanoi johtaja Pölönen, että tämä olisi ollut sinun alaasi. Sanoin Kallelle että "maantie kutsuu". Ja on kutsunutkin. Armeijan jälkeen suoritin Helsingissä Kansainvälisen Radiosähköttäjäutukinnon.

Valmistuttuani toukokuun lopulla 1968 lensin Tanskan Aalborgiin ensimmäiseen laivaani Dafny/OGFS. Matka suuntautui Brasiliaan Recifeen, sieltä Ghanaan Takoradiin ja sieltä Hollantiin Vlissingeniin. Merillä olin vuoteen 1973 asti. Olen kierrellyt maapallon ympäri monta kertaa. Maita, joissa olen ollut, on nyt 143. Lisää tulee koko ajan, sillä matkustamme nykyisin ahkerasti.

Jäänmurtajiin minut pyydettiin 1973 talvella. Olin jäänmurtaja Hansen ykkössähköttäjä vuoteen 1982 loppuun asti. Kiinteistövälittäjäutukinnon suoritin 1982 ja perustin oman toimiston. Kiinteistövälitysalalla oli 22 vuotta kesäkuun alkuun 2004 saakka, jolloin myin firmani ja astuin 58 vuotiaana hyvin ansaitulle eläkkeelle.

1983 ostin pienen kesämökin Kesälahden Villalasta Paasveden Pahatsunlahden rannalta. Vuonna 1988 keväällä minun onnistui ostaa Ansoniemi saman Paasselän rannalta. Sinne rakennutin talon, vierasmökin ja ajan oloon sinne nousi 7 saunaa, kaikki erilaisia. Niitä on eripuolella niemeä. Saunoa voi auringonkierron mukaan. Lauttasaarella asuessani olin erittäin aktiivinen Suomen Saunaseuran saunojen käyttäjä. Saunat olivat auki miehille 4 kertaa viikossa ja olin siellä joka kerta kuumimmassa saunassa ja avannossa uimassa.

Olin myös Ruoholahden Rotareissa sen perustamisesta vuoteen 2004, jolloin muutimme Lauttasaaresta Sotkamoon. Elämme täällä talvikauden, eli lokakuun alusta huhtikuun loppuun ja kesäajan 1.5 - 30.9 vietämme Ansoniemessä.

Kiteellä osallistumme joka kesä Havolassa kaikkiin kamarimusiikkiesityksiin. Iän myötä musiikin rytmi on muuttunut melodian kautta harmoniseksi.

AHVENANMAAN MATKA 5 - 8.6.2019

Keväisenä keskiviikkona sukuseuramme matka pyörähti liikkeelle Kiteeltä Pohjolan Matkan autolla Jarmo Muhosen ohjaamana jo heti seitsemältä. Jarmo on ollut kai useimmilla matkoilla meillä kuskina. Hän ja suvun ydinjoukko alkavat olla jo varsin tuttuja. Muutamia sukulaisia tuli vielä matkan varrelta. Rääkkylän ”osasto” sukua oli vahvasti edustettuna. Lähes puolet 27 matkaajasta.

Ensimmäinen päivä oli matkaamista kohti Turku. Ruokatauko 11:ltä Kymen Paviljongissa ja sitten kohti Karjaata, josta saimme oppaan, Mona Blomqvistin.

Varsinainen kohde oli historiallisen Kuninkaantien varrella Fiskars ja sen rautaruukki.

Se on perustettu Pohjan pitäjään Raaseporissa 1649 saksalaisten toimesta. Alueella oli muitakin nimekkäitä yrityksiä kuten Mustio, Billnäs ja Fagervik.

Useiden omistajavaihdosten jälkeen tuli Johan von Julin 1822 uudeksi omistajaksi ja hänen johdolla alkoi varsinainen

kehittyminen. Tuotteista tärkeimmät olivat maatalouskoneet. Esimerkiksi Fiskars-nimellä tehtyjä kyntöauroja on tehty yli miljoona kappaletta. Yhteisöä kehitettiin ja asukasmäärän myötä alueelle tuli tehtaan sairaala ja koulu. Samoin rakennukset, joita nykyäänkin on nähtävissä, tehtiin tällöin. Varsinainen nousu tapahtui 1900-luvulla kansainväliseksi yritykseksi ja tuotantoa siirrettiin ulkomaille. Kaikkien tuntemien oranssisten työkalujen lisäksi Fiskars on tehnyt suuria nostureita ym. Nyt kylässä ei varsinaista tuotantoa ole. Se siirrettiin Billnäsiin, johon saatiin mittavat tuotantotilat.

Turisteille on aistittavissa entinen henki alueen rakennuksissa, museoissa ja ravintoloissa. Samoin vanha päärakennus seisoo ovi lukittuna. Sinne kuulemma kutsutaan vieraat ja niitä on harvassa. Toimintaa vielä kuitenkin on. Turismin lisäksi ruukin alue on mahdollistanut taiteilijoille, käsityöläisille ja muotoilijoille tehdä tuotteitaan omissa verstaissaan. Näyttelyitä on paljon ja Fiskarsin omissa myymälässä on laaja valikoima käyttöesineitä.

Fiskarsin konserniin nykyään kuuluvat myös littala ja Gerber. Tämä kohde on saanut kansainvälistä huomiota ja palkittukin museotoiminnastaan ja turismistaan.

Illan suussa saavuttiin Turkuun. Majoituttiin ja ruokailtiin Scandic-Hotel-Turussa. Seuraavana aamuna jatkettiin matkaa ja lähdettiin satamasta yhdeksän maissa Viking Amorellalla kohti Maarianhaminaa. Laivamatkaan kului aikaa viitisen tuntia ja Jarmon bussi kulki mukana. Satamassa oltiin kahden jälkeen. Meillä oli vastassa opas ja ensimmäiseksi teimme kiertomatkan Ahvenanmaan maaseudulle.

Yleiskuva Ahvenanmaasta osoittautui hyvin monimuotoiseksi. Pääsaari on kooltaan kuitenkin varsin pieni ja rantojen rehevyys oli silmin havaittavaa. Lehtipuita ja meille vieraita lajeja, kuten

vuorijalava ja saarni, esiintyy luonnonvaraisena. Maan kohotessa rannalta havupuut ovat päälajeina. Kun maasto on kuitenkin osaltaan paljasta kalliota, kitukasvuista puustoa ja pensaikkoo on runsaasti. Meidän silmäämme pisti yleisin kivilaji, punagraniitti. Se on varsin haurasta ja punaista kivijauhetta onkin lähes kaikkialla. Poikkeavaa maisemassa oli peltojen vähäisyys. Maatalous onkin keskittynyt perunan viljelyyn ja jonkin verran nähtiin myös hedelmätarhoja. Kalakasvattamoja nähtiin rantojen tuntumassa.

Kiersimme lenkin maaseudulla ja näimme historiallisia kohteita. Ahvenanmaa oli jo 900-luvulla viikinkien käyttämää aluetta. Keskiajalla alueelle tuli vakinaisempaa väestöä Ruotsista, mutta myös Suomesta. Teitä rakennettiin ja nyt matkaaminen sujui kestopäällysteteitä pitkin, mutta varsinaisia valtateitä ne eivät ole. Ohitimme 1300-luvulla rakennetun Kastelholman linnan. Se on nyt aika rapistuneessa kunnossa, mutta erityisesti 1500- ja 1600-luvuilla sillä on ollut merkitystä silloisen Ruotsin historiassa. Vankinahan siellä olivat Juhana III:n veli Eerik XIV ja hänen vaimonsa Katariina Maununtytär. ”Viirit liehuu, venhot vettä ...” laulu lie monelle tuttu Katariinan kohtalosta. Kävimme Jan Karlgårdenin kahvilassa. Se on myös museomyymälä ja siellä saatiin kahvin kanssa kuulua Ahvenanmaan pannukakkua, joka koostuu puurosta(?) ja mausteena on vahvasti kardemummaa.

Kävimme myös kuuluisella Bomarsundin linnoitusalueella. Se on meren rantakalliolla, jonka rakennelmat venäläiset olivat rakentaneet. Linnoitus joutui kuitenkin antautumaan Oolannin sodassa englantilais-ranskalaiselle laivasto-osastolle 1854. Liekö ollut 300 laivaa, niin kuin laulussa sanotaan. Myöhempinä aikoina Ahvenanmaa on ollut ”puolueeton” alue. Ei linnoituksia, eikä sotilaita.

Ahvenanmaalla on pienempiä saaria paljon ja tiestöön kuuluvat lukuisat sillat. Suurimmat saaret ovat yhteyksissä vain vesitse.

Maarianhaminassa asukkaita on noin 15000. Se on Ahvenanmaan itsehallintoalueen, maakunnan keskus. Hallintoelimet ja -rakennukset sijaitsevat siellä. Ahvenanmaalla on oma lippu. Kaupunki on niemessä, jonka molemmilla sivustoilla on satama-alueita. Kaupunki on kaunis. Perinteiset puutalot ovat joutuneet jonkin verran antamaan tilaa nykyisille tiilirakennuksille. Huomiota herättävää on satamien merkitys maisemassa. Merenkulkuun liittyviä museoita on vuosittain 1,5miljoonan turistin kohteina. Maailman suurimman yksityisen purjelaivaston omisti Gustaf Erikson, jonka laivoja purjehti valtamerillä 64 kappaletta.

Teimme kiertoajelun oppaan avustamana tutustuen yleissilmäyksellä kaupunkiin.

Ehkä kiinnostavin kohde yksin kulkiessa oli museoitu Pommern-laiva, valtava purjelaiva maailman meriltä. Nykyisin merenkulkua edustaa monialayrittäjä Andes Wiklöf.

Pitkä oli päivä, mutta paljon nähtiin. Majoituimme Hotelli Cikadassa.

Kolmantena matkapäivänä jatkettiin varsin lämpimässä säässä saaristoreitille. Bussilla ajettiin Hummelvikiin noin kaksi tuntia. Laiva oli ns. saaristolaiva, mutta sieltäkin sai palvelua, ainakin kahvia. Saaristoreitti oli hyvin kaunis. Puolen päivän aikaan tultiin Brandön kuntaan, joka muodostuu saarijonosta. Meidän reittimme johti saarien ja siltojen kautta Torsholman saarelle. Majoituimme siellä hotelliin ja kävimme sitten oppaan kanssa kiertoajelulla tutustumassa Brandön kuntaan. Oppaiden merkitys korostui taas kerran. Ilta rauhallisessa merirantahotellissa oli viihdyttävää. Rannalla lipui myös joutsenperheitä. Miehet lämmittivät saunan, mutta vaikka löyly oli kelvollinen, kylmällä vedellä peseytyminen oli kokemus. Iltaa istuttiin porukalla ravintolan terassilla.

Viimeinen matkapäivä sisälsi myös ohjelmaa ja nähtävää. Lähdimme Brandön Åvan satamasta puolen tunnin matkalle saaristolautalla mantereen puolelle Kustavin Vuosnäisiin. Ajoimme Tuusulan rantatietä kohti Tuusulanjärven taiteilijayhteisöä, joka syntyi 1800-1900-lukujen vaihteessa.

Teimme opastetun kierroksen Sibeliuksen Ainolassa. Hirsinen talo oli arkkitehti Lars Sonckin piirtämä ja valmistui 1904. Se on kaksikerroksinen talo mäntymetsässä puolen kilometrin päässä Tuusulanjärvestä. Aikojen mittaan sitä on kunnostettu, mutta matkailijaa kohtaa yli sadan vuoden takainen henki astuessaan sisään taloon.

Mittasuhteiltaan talo ei ole suuri, alakerran kolme-neljä ja yläkerran kaksi huonetta. Sisustus on sitten eri juttu. Huonekalut ovat heidän aikoinaan käyttämiä, mutta ensimmäiseksi kävijän silmiin osuu flyygeli. Se on amerikkalainen Steinwayn valmistama ja Sibeliukselle lahjoitettu harvinaisuus.

Seinät ovat saaneet paljon tauluja, joita ovat tehneet mm. Ainon veljet Eero ja Albert Edelfelt sekä Akseli Gallen-Kallela.

Tontilla on suuri puutarha, jossa Aino puuhasteli aivan hyötytarkoituksessakin. Siellä on myös sauna, johon naiset(!) saivat veden vinttikaivosta suoraan pumppaamalla ränniä pitkin. Sibeliusten hauta sijaitsee talon puutarhassa, johon on laitettu litteä hautakivi, joka kastuessaan symboloi Tuusulanjärven veden pintaa.

Tuusulajärven taiteilijayhteisö muodostui alueella asuneista taiteilijoista. Näitä olivat Sibeliuksen lisäksi Juhani Aho ja puoliso Venny Soldan-Brofeldt, taidemaalarit Eero Järnefelt ja Pekka Halonen sekä runoilija J.H. Erkkö. Aleksis Kivi oli asunut siellä aiemmin vähän ennen kuolemaansa. Täällä vieraili muita sen ajan suomalaisia ja ulkolaisia kuuluisuuksia. Kutsuja järjestettiin. Elettiin voimakasta suomalaistumisen aikaa ja Tuusulan yhteisö vei suomalaista kulttuuria niin koti-kuin ulkomaillekin.

Porukkamme alkoi pienentyä vähitellen Etelä-Suomesta tulleiden jäädessä pois. Pienin pysähdyksin jatkoimme matkaamme Pohjois-Karjalaan ja saavuimme Kiteelle iltakymmenen maissa.

Kiitoksia mukanaolijoille! Paljon saimme autokyytiä, mutta saimme toivottavasti myös paljon muutakin. Kokemattomia paikkoja ja mukavia ihmissuhteita.

Jorma Gröhn

Hallituksen jäsenet:

Gröhn Erkki, varapuheenjohtaja puh. 040 7361146, Olkontie 7 A 13, 82500 Kitee
erkki.olavi.grohn@gmail.com

Gröhn Jorma puh. 044 2730871, Olkontie 7 A 18, 82500 Kitee
jormagr4@gmail.com

Hurskainen Veijo puh. 050 3983001, Sampolankuja 9 D 37, 04310 Tuusula
veijo.hurskainen@me.com

Immonen Merja, sihteeri puh. 050 5547186, Harjuntie 5 E 35, 82500 Kitee
merja.immonen@gmail.com

Mononen Matti puh. 050 5708456, Oravisaalontie 159 B, 82300 Rääkkylä
mlmononen@hotmail.fi

Väistö Riitta, puheenjohtaja puh. 050 3723665, Kyntäjantie 18, 82500 Kitee
rvaisto@gmail.com